

החיים אינם משמעות
החיים הם הזדמנות
לחוויות מלאות משמעות.

מתוך "כשהחיים מכאיבים" מאת ד"ר סול גורדון

גליון מס' 1648 ** 2 ביולי 1999 ** י"ז בתמוז תשנ"ט ** כפר הנשיא ** עלון פנימי

העמוד הפותח

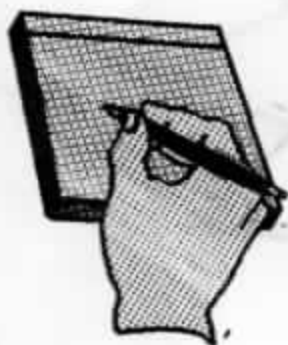
עד צאתו לעולם של העלון הנוכחי, יצאו גם תלמידי בית הספר היסודי לחופשת הקיץ לאחר מסיבות סיום רבות וכיבוד למכביר.

בסוף שבוע זה - מסיבת בר המצווה - פרטים בעלון - מזל טוב לנערים ולמשפחות, אני מאחלת לכם כי תעברו גם את זה בשלום ועם בריאות נפשית תקינה.

והשבוע בעלוננו - פינה ותיקה שבה לתפוס את מקומה - שעת סיפור (סיפור לכל המשפחה) בתרומתה של מיכל דדוש. הסיפור מיועד להורים ולילדים - גיזרו ושימרו...
אננה מוסיפה להנעים לנו את השבת עם סיפורים מעברה ודודו מספר על ספר ש(לא) כדאי לקרוא... ועוד פינות ומדורים חדשים ושנים.
קריאה נעימה, חופש נעים ושבוע טוב.

בעבר, נהגנו לפרסם את מועדי ימי ההולדת של בנות המשק הנשואות, בליווי שם משפחתן הקודם. על מנת למנוע עוגמת נפש, מהיום ואילך יפורסמו בשם נישואיהן בלבד.
עם הנפגעים - הסליחה.

המערכת

ובשבוע הבא תלקט את הפרורים
שר קסדן (בעזרת צוות העוררים)
אז הרכילויות והפרורים... אליה

ומי הולדת

יותם עמית
אור-יהודה איתם
מיקה וולר
אלון עדר (נכד)
דניאל כהן (נכד)

8/7

מארי אוריון
אסנת אגמון
אלון פרימוסט
דנה בן חיים (נכדה)
כליל נוי
אולגה אליאב

9/7

יהודה עדר
שקד פרנק (נכדה)

10/7

ומי נישואין

רות רחמני
גל גינת
אלון בוסקילה

4/7

מיירון שוורץ
ג'קי עמר
ורד קולקר
אפרת אדן
אורן קולמן (נכדים רחמני)
שקד קולמן (נכדים רחמני)
תום מעין
ילי סינה (נכד)

5/7

גב' אן בילגורי
עפרי וגנר
מיקה הרמץ
גנה זולטי

6/7

אבנר וולר (נכד מ. כהן)
עדי לוין (נכדה)
ירדן פרנק (נכדה)
דפנה שינגזיכט

7/7

ויטה וראובן מנג'גורסקי
תרצה ואופיר שובל

8/7

יהודית וקני וויטהם
דורית ומיכי חייט
מיכל ויעקב דדוש

10/7

חרלוטה וששון מרקוסון

4/7

מרים ואמנון המאירי

6/7

ג'ין ווילי פינקוס
ריקי וירון סינה
קריס ושמאל אפשטיין
ענבל ובוועז אנג'לקוביץ

7/7

פרורים מהשולחן

אפתח בכך שאשא ברכה לכל אנשי הכפר, שהרי היום (שניים ביולי) חל חג המשק, האחרון במילניום. ובכן, שנזכה לעוד שנים של חיים ביחד עם כבוד הדדי בין הגילאים והדורות, ואאחל לנו שבשנה הבאה יוריקו דשאינו.

- מי שלא יודע החודש הוא מזל שועל (בלוח השנה האינדונזי) וגם אצלינו. ביום ראשון פגשו ילדי גן רימון בשועל עם טרף בפיו ליד מקלט +30. הדבר נמסר לפול בילגורי שחש מיד לטפל בחיסולו ע"י הנחת רעל. בדקה ה-90 המועצה האזורית דחתה את הפעולה מסיבות של שמירת הטבע. פול מוסר שלדעתו יש לפחות שני שועלים שמסתובבים במשק ומקווה שבימים הקרובים הוא יוכל להמשיך בפעולה.
- ... בינתיים... בקצה אחר של המשק... באמצע הלילה דנה אגם מתעוררת ושומעת קולות. היא אומרת לעצמה "זה לא תינוק... זה לא חתול... זו תרנגולת!" מיד יצאה מהמיטה עם מטאטא ביד וגרשה שועל לא פחדן מכלוב התרנגולות שלהם. באמצע הלילה דנה מחרפת נפשה למען תרנגולתה מרוטת הנוצות ובצד השני של הגדר בוהה בעיניו השועליות הטורף הרעב! לתרנגולת ולדנה שלום.
- אודי תוהה בקול רם האם זה לא השועל ששחררו ממשק הילדים, כיוון שאינו פוחד מאנשים! ובנתיים המציא מכשיר הניצב בכלוב, שאם יעבור שם שועל זה ידליק טרנזיסטור בבית.
- ועוד בעיני שועלים: מפי הולכי כביש המערכת המסורים נמסר שמשפחת שועלים נראית מתחת לשכונת הרכס, ומאז שפני הסלע אינם נחלת הנוף המוכר.
- בפארק זיו קורם לו עור וגידים פרויקט שהוא הגשמת חלום ישן של טומי עמית: בניית דגם של בית כנסת עתיק. בפרויקט מעורבים טומי בכבודו ואריק לינטון בעצמו, והשבוע אף נסתייעו בכוח עזר: קבוצת משפחות מסן פרנסיסקו (ז"ש לעופר) שהתארחו במלונן. הדגם בקנה מידה של 1:4, ובנוי מאיטונג עפ"י מאפיינים מבתי כנסת שונים.
- פארק זיו וקיבוץ כפר הנשיא נפרדים משוני וולאך שממריא בשבוע הבא לאוסטרליה לזמן לא מוגבל. קודם כל מלה טובה על העבודה המקסימה שעשית במשק הילדים ובפארק - תודה רבה! ושנית - מאחלים לך נסיעה טובה ומעשירה ושנשוב להפגש כאן בעתיד!

המשק "פרורים" בעמוד הבא...

- בהזדמנות זו אני רוצה לאחל לכל בנינו חג משק שמח באשר אתם שם, בתקווה לראותכם מפעם לפעם, וכאן המקום להמשיך ולספר על מעלליהם של בני משק אלה ואחרים:
 - אופירה וולפין יצאה לחופשת שחרור ובמילים אחרות משתחררת! ("ואני זוכרת איך החלפתי לה חיתול בפעוטון..."). בהמשך דרכה היא תהיה חובשת בטיול של גוער מארה"ב בו ידריכו גם יוחאי ואלישע, וזה לא בפרוטקציה. ובאוקטובר נשמח לראותה בנוף קיבוצנו. שתהני מהאזרחות!
 - טלית דבולט עפה מהעבודה (סתם... זה משחק מילים...) כי סגרו את תחנת ישראיר בשדה התעופה במחניים ותעבוד בנעורון בחודשים הקרובים עד לתחילת לימודיה. היא מבקשת לנצל במה זו כדי להודות לכל החברים הטובים שעזרו לה למצוא את אופניי הטרנטה שלה ומחפשת מתנדב לתקן לה את הפנצ'ר.
- ריבה בן נתן קיבלה מכתב מהקצה השני של העולם עם פרוספקט של משתלת צמחי תבלין ובו תמונה של עובדי המשתלה בכיכובו של מורדי. אז אנחנו על המפה!
- אחרוני ה-GAP עזבו את הקיבוץ וכנראה לא יראו כאן עד סוף המילניום וגם לאחר מכן, כיוון שהם עולים לנו יותר מידי כסף.
 - (GAP - מתנדבים מאנגליה שנמצאים ברווח שבין ביה"ס לאוניברסיטה).
 - תגובתו של איציק בן דור: "הם חבר'ה טובים שעובדים טוב ואפשר לסמוך עליהם".
 - תגובת ה-GAP: אין תגובה (הם כבר במטוס).
- ובאגף החינוך:
 - התלתונים יוצאים השבוע לחופש שנקרא בפי מארגניו: "חופש המילניום". ועל הצהלות שתשמעו בבוקר בבריכה ובערב בשבילי המשק אחראים: ארי שטיינר, ענבל פרלסון, שחר כץ (בתלתון הצעיר) ומעין ועינת פלמה (בתלתון הבוגר). כוחות חזקים ללא ספק - חזקו ואמצו! ולילדים - חופש נעים.
 - הערב (יום שישי, אם אתם קוראים את "דברי" בזמן הנכון) או מחר בערב (אם אתם מרמים וקוראים בחשאי ביום חמישי) תתקיים הצגת בר מצווה של קבוצת אופק שעמלו שנה שלמה. נמסר לי מפי מרים מעין שאחראית לבר-מצווה שהשנה רק בניס עולים לתורה. מדוע? רק לאלוהים פתרונות.
 - איריס וולפין נבחרה לנהל את מערכת הגיל-הרך והתחילה את החפיפה עם עירית גרשמן שמסיימת בסוף החודש. איריס, אנחנו סומכים עליך שתנהלי בתבונה וברגישות - כי אחרי הכל זה הבייבי שלנו. ולעירית נודה על 4 שנים של עבודה קשה, קידום המערכת והעלאת הרמה, בהצלחה לשתיכן!

המשך "פרורים" בעמוד הבא...

המשך "פרורים"...

- בית יונתן קיבל נופך חדש עם תליית עבודת קרמיקה גדולה של ריני כהן על אחד הקירות. מן הביקורות: "מדהים! יוצא מן הכלל" (ריצ'ל פלינק-ג'קסון). ריני מספרת שרצתה לתרום מאומנותה לבית יונתן בעקבות קשר שנוצר בינה לבינם לאחר שהותה של אמה שם, ועבדה על היצירה כמה חודשים. ריצ'ל מוסיפה שהדיירים מאוד מרוצים מהתוספת ובכלל מכך שתלויות עבודות של אומנים שהם מכירים כמו מרקי וגילה. לריני, תודה בשם המשפחות! ובשבוע הבא: ערב קריוקי בפאב. תרגום בגוף הסרט: קריוקי היא מוסיקה המלווה אנשים שרוצים להגשים חלום ולדפוק הופעה על הבמה. היכוננו!
- ולסיכום בדיחה שקרתה באמת: במסע קניות של דרור ושלי ב"הום-סנטר", הסביר המוכר במחלקת החשמל לדרור איך מחברים את המכשיר: "אתה שם את החוט הזה פה... ומחבר את זה לכאן..." כשאמרתי לו: "אתה יכול להסביר גם לי" השיב לי: "כן, זה פשוט".

שבת שלום - יעלי זיו.

נוסיתי והצליח לו

מתכון שקיבלנו מארי שטיינר:

חטיפי זיתים

מצרכים:

- 2 כוסות קמח
- 1 גביע גבינה לבנה
- 1 חבילת מרגרינה
- 1/2 כפית מלח
- זיתים מגולענים

אופן ההכנה:

מערבבים היטב - קמח, מרגרינה ומלח, ולבסוף מוסיפים את הגבינה ומכינים בצק. קורצים כדורים קטנים, בכל אחד שמים זית וסוגרים את הקצוות היטב. שמים בתבנית משומנת ומקומחת.

מזל טוב

ללירון וצחי
לפרנקי ופיל גליק
לסיסי ומני פקר
עם הולדת הבן - הנכד - הנין.

לכיתת "אופק" - לרגל בר המצווה.

למיטל וולאך
לדור מעין
לעמית חייט
לדנה אליאב
לשחר גדליזון
לקרן גדליזון
ולמירית מזרחי

ובני הכיתה מזמינים את כל בית כפר הנשיא להצגה

סינדרלה - הסיפור האמיתי

שתתקיים ביום שישי 2.7.99 בשעה 21:00 באולם דדו.

אחרי ההצגה - כיבוד קל ודיסקו בחדר האוכל.

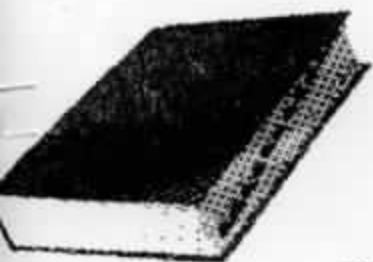
ביום שבת 3.7.99 בשעה 09:00 - עליה לתורה.

כולם מוזמנים

הפינה החמה

"הקיים באמת" / דודו פלמה

והפעם אספר על ספר שקיבלתי משחר כץ אחרי שיחה על אלוהים ואמונה בברכה. על העטיפה כתוב: "בסיפרו זה מורה ד"ר פרנסיס שייפר כי ה"אמת המקראית", והיא בלבד, כשהיא מובנת, נכונה ומיושמת ללא מורא, מסוגלת לפתור את המבוכה אליה ניקלעה האנושות". סוף ציטוט. נו טוב, אמרתי לעצמי, אם ד"ר שייפר מבטיח אז אולי הוא גם מקיים?

נתחיל בדברים שאינם קשורים לד"ר שייפר, שהוא קרוב לוודאי נוצרי פונדמנטליסט חביב ואוהב בריות, התרגום, שנעשה בידי ברוך מעוז, הוא איום ונורא, מי שיבקש לגלות משהו על "הצייר האנגלי טורנר, אשר קדם לאמפרסיוניסטים"... אין סיכוי שימצא אחד כזה בין החיים ובין המתים, כנראה שהכוונה לצייר האנגלי טרנר שנחשב לאחד ממבשרי האמפרסיוניזם. כמובן שהספר רצוף בטעויות חביבות שכאלה, בעיקר בשמות של ציירים ואנשי שם אחרים. כמו מרסל דישו (צריך להיות דושאן) למשל שמכונה ע"י ד"ר שייפר "כהן עליון של החורבן וההרס". מכאן כדאי לעבור ולדבר על תפיסת עולמו של הנוצרי החביב ד"ר שייפר. ד"ר שיפר טוען ש"המקרא אומר לנו כי האדם היום איננו נורמלי" (כשהוא כותב מיקרא מתכוון ד"ר שייפר גם ל"ברית החדשה"). לדברי ד"ר שייפר... "המאמין המקראי יכול להאבק מתוך אהבה כנה בכל הרע שבעולם מתוך הבטחון כי אלוהים עצמו שונא את הדברים הללו ממש כמוהו..." ההאחדה הזאת של השנאה, שעושה כאן ד"ר שייפר, בין שנאת האדם לדברים, לשנאת האל לדברים, הדאיגה אותי מעט, במיוחד אחרי כל הדברים היפים שכותב הד"ר שייפר על האהבה. אתם יודעים מה גיליתי - ישנה תופעה התנהגותית אצל בני אדם שנקראת "טורט סינדרום". הבן-אדם מדבר שוטף, אבל בין המשפטים היפים שלו צצים כל מיני מילים "מלוכלכות" ו"קללות גסות". כאשר הדבר נעשה תוך כדי דיבור, אתה יודע שאין כאן שליטה, שהלא מודע מתפרץ בכל עוצמתו אל תוך דיבורו של האדם, אבל כאשר הדבר נעשה תוך כדי כתיבה, הדבר מעלה תמיהות.

עם חלק מהדברים ניתן להתווכח. כאשר ד"ר שייפר טוען ש"אסור שהתיאוריה שנציע תכיל סתירות פנימיות כלשהן", אני יכול לטעון כנגדו כמה טיעונים טובים וכמה רעים, אבל כאשר פתאום נפלט קטע שהוא קורא לו "הומוסקסואליזם פילוסופי" - אני נחרד! כאשר הוא כותב ש"במקרים רבים מאוד מהווה ההומוסקסואליזם כלי ביטוי לדחיית קני המידה המוחלטים, דחיה המאפיינת את הדור הנוכחי. אובדן קני-המידה גורם לטשטוש ההבדלים שבינו לבינה.

המשך "הפינה החמה" בעמוד הבא...

מזל טוב

ללירון וצחי
לפרנקי ופיל גליק
לסיסי ומני פקר
עם הולדת הבן - הנכד - הנין.

לכיתת "אופק" - לרגל בר המצווה.

למיטל וולאך
לדור מעין
לעמית חייט
לדנה אליאב
לשחר גדליזון
לקרן גדליזון
ולמירית מזרחי

ובני הכיתה מזמינים את כל בית כפר הנשיא להצגה

סינדרלה - הסיפור האמיתי

שתתקיים ביום שישי 2.7.99 בשעה 21:00 באולם דדו.

אחרי ההצגה - כיבוד קל ודיסקו בחדר האוכל.

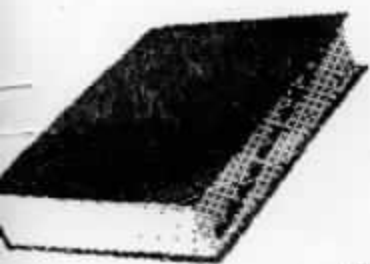
ביום שבת 3.7.99 בשעה 09:00 - עליה לתורה.

כולם מוזמנים

הפינה החמה

"הקיים באמת" / דודו פלמה

והפעם אספר על ספר שקיבלתי משחר כץ אחרי שיחה על אלוהים ואמונה בברירה. על העטיפה כתוב: "בסיפרו זה מורה ד"ר פרנסיס שייפר כי ה"אמת המקראית", והיא בלבד, כשהיא מובנת, נכונה ומיושמת ללא מורא, מסוגלת לפתור את המבוכה אליה ניקלעה האנושות". סוף ציטוט. נו טוב, אמרתי לעצמי, אם ד"ר שייפר מבטיח אז אולי הוא גם מקיים?

נתחיל בדברים שאינם קשורים לד"ר שייפר, שהוא קרוב לוודאי נוצרי פונדמנטליסט חביב ואוהב בריות, התרגום, שנעשה בידי ברוך מעוז, הוא איום ונורא, מי שיבקש לגלות משהו על "הצייר האנגלי טורנר, אשר קדם לאמפרסיוניסטים" ... אין סיכוי שימצא אחד כזה בין החיים ובין המתים, כנראה שהכוונה לצייר האנגלי טורנר שנחשב לאחד ממבשרי האמפרסיוניזם. כמוכן שהספר רצוף בטעויות חביבות שכאלה, בעיקר בשמות של ציירים ואנשי שם אחרים. כמו מרסל דישו (צריך להיות דושאן) למשל שמכונה ע"י ד"ר שייפר "כהן עליון של החורבן וההרס". מכאן כדאי לעבור ולדבר על תפיסת עולמו של הנוצרי החביב ד"ר שייפר. ד"ר שיפר טוען ש"המקרא אומר לנו כי האדם היום איננו נורמלי" (כשהוא כותב מיקרא מתכוון ד"ר שייפר גם ל"ברית החדשה"). לדברי ד"ר שייפר... "המאמין המקראי יכול להאבק מתוך אהבה כנה בכל הרע שבעולם מתוך הבטחון כי אלוהים עצמו שונא את הדברים הללו ממש כמוהו..." ההאחדה הזאת של השנאה, שעושה כאן ד"ר שייפר, בין שנאת האדם לדברים, לשנאת האל לדברים, הדאיגה אותי מעט, במיוחד אחרי כל הדברים היפים שכותב הד"ר שייפר על האהבה. אתם יודעים מה גיליתי - ישנה תופעה התנהגותית אצל בני אדם שנקראת "טורט סינדרום". הבן-אדם מדבר שוטף, אבל בין המשפטים היפים שלו צצים כל מיני מילים "מלוכלכות" ו"קללות גסות". כאשר הדבר נעשה תוך כדי דיבור, אתה יודע שאין כאן שליטה, שהלא מודע מתפרץ בכל עוצמתו אל תוך דיבורו של האדם, אבל כאשר הדבר נעשה תוך כדי כתיבה, הדבר מעלה תמיהות.

עם חלק מהדברים ניתן להתווכח. כאשר ד"ר שייפר טוען ש"אסור שהתיאוריה שנציע תכיל סתירות פנימיות כלשהן", אני יכול לטעון כנגדו כמה טיעונים טובים וכמה רעים, אבל כאשר פתאום נפלט קטע שהוא קורא לו "הומוסקסואליזם פילוסופי" - אני נחרד! כאשר הוא כותב ש"במקרים רבים מאוד מהווה ההומוסקסואליזם כלי ביטוי לדחיית קני המידה המוחלטים, דחיה המאפיינת את הדור הנוכחי. אובדן קני-המידה גורם לטשטוש ההבדלים שבינו לבניה.

המשך "הפינה החמה"...

הגבר והאישה חדלים להחשב כשותפים המשלימים זה את זה, והם הופכים לשווים בכל דבר. זהו סוג אחר של הומוסקסואליזם הנמצא מתחת לקו הייאוש... אתם מבינים, מה שד"ר שייפר האהוב טוען כאן, זה לא פחות ולא יותר מזה שהשוויון בין המינים, וכל מה שהנשים השיגו במרוצת המאה ה-20 הוא לא יותר מסוג של הומוסקסואליזם. ואגב לשיטתו של ד"ר שייפר, אנו יודעים היטב מה אומר החוק המקראי העוסק באהבה בין בני אותו מין. לדברי ד"ר שייפר האומנות והאומנים "הורסים ומשחיתים את האמונה "האמיתית" (רחמנא ליצלן)". לאחר שקראתי בספר הנורא הזה, שלדעתי הוא נוגע באמת בדילמות מוסריות ושאלות תרבות אמיתיות, אבל בצורה שיטחית ומפחידה, מצאתי בי רצון עז להזהיר את מי שלוקח ספר זה לידי שיהיה שזהיר שיהיה התמימה והנאיבית לא תושחת ע"י שנאה נוצרית שעטופה באמירות חלקות כמו: "לאחר שהכרנו באשמתנו המוסרית והממשית לפי אלוהים קדוש זה, הרי שבוודאי נשמח עתה גם למצוא פיתרון לדילמה המוסרית שלנו. קיים פתרון כזה, אבל הוא בא מאלוהים ולא מאיתנו". ותנסו את "או שנבטח בו ונאמין, או שנראה באלוהים שקרן ונלך לדרכנו" ומה לדעתכם יקרה למי שיבחר לא להאמין וילך לדרכו הנה התשובה: "אבל זה אשר איננו מאמין לא יראה חיים משום שחרון ה' נח עליו" (יוחנן ג' פס' 36). אז אם ד"ר שייפר מציע לי לבחור בין האמנות והפילוסופיה ל"קיים באמת" אז אני מעדיף את ון-גוך, פיקסו וטרנר ולהצלות בשמחה באש הגיהנום. (למה אצל הנוצרים הפונדמנטיסטים הכל נגמר תמיד בברביקו?). אתם מוזמנים לדלג על הספר, אם אתם נתקלים בו, כדי שלא תושחתו, או לחילופין כדי שתוכלו להמשיך ולאהוב בני אדם והמקום ינחם אתכם.

נזכור את 'קירינן'

כ' תמוז תשמ"ד (1984) לו סגל

כ"ג תמוז תשל"ג (1973) אריה בך

כ"ד תמוז תש"ס (1980) קורט גרונברג

עובד חוץ - מה הוא אומר?

אירית בן חיים מספרת על עבודתה:

עבודתי ב-30 השנים האחרונות - כידוע, כ-20 שנים עבדתי כאחות בקיבוץ. עשיתי הסבת מקצוע והגעתי לעבודה מאד מעניינת ועבודה שאני מאוד אוהבת - זו עבודה עם אנשים.

אני עובדת עם משפחות וזוגות ובאופן פרטני, ויועצת לכל מיני אנשים. למזלי, זו עבודה שאני מאוד אוהבת ומאוד תורמת לי. אני לומדת הרבה ומתפלאת שתחת השמש אין חדש - כמו אהבה, שנאה וקנאה.

אני מאוד אוהבת לעבוד עם זוגות צעירים, משום שאז אני לוקחת את התפקיד של מחנכת. לא כל אחד בא מבית חם, מסודר ומלמד.

יש הרבה אנשים שמגיעים לסכסוכים שגורמים למחשבות על גירושים ללא צורך. אני רואה אנשים מכל שכבות הגיל, אפילו בני 70+.

הדבר הכי בולט בעבודתי - רוב בני האדם משני המינים, לא מסוגלים להתמודד עם בגידה. אני משתדלת בעבודה לעזור בכך שאנשים יגיעו לתשובות לפעמים בעצמם ולא בגלל מה שאמרתי. פרט לעבודה עם הזוגות הצעירים, אני הכי אוהבת לעבוד עם משפחות עם ילדים. ילדים בדרך כלל מתקשרים טוב ואומרים את האמת. אין אצלם ורוד ואפור. יש שחור ולבן - אם ההורים לא מסתדרים, הילדים מרגישים בכך, אפילו אם ההורים חושבים שהילדים לא יודעים.

הרבה רופאים שואלים אותי, מה מידת ההצלחה של טיפול משפחתי - זוגי. אני לא יודעת מה זו הצלחה. אם ביחד הגענו למצב שהזוג נשאר יחדיו וטוב להם - טוב. אם הגענו למצב שהזוג מחליט להפרד בצורה תרבותית כמה שאפשר - ופחות נזק לילדים - גם זה טוב.

אם במקרה למטפל יש אי הצלחות, הוא צריך לדעת שהוא רק בן-אדם ואי אפשר לעזור לכולם. העזרה הגדולה לאדם עם בעיה, היא ההקשבה. צריך לתת לו אמפתיה והבנה. זה דורש הרבה סבלנות אבל לא תמיד מצליחים.

אין תשובות אינסטנט (חד משמעיות) ואם לומדים את זה, אז יודעים שבעצם עשית את המקסימום.

הכי חשוב בעבודה כזו, זה לאהוב בני אדם.

הקשת הדמוקרטית למינהל: לבטל החלטות המאפשרות הפשרת

קרקע חקלאית

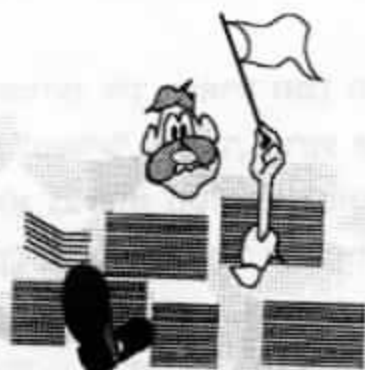
מאת זיו מאור - עיתון "הארץ"

המינהל התקין, הסבירות, המידתיות והשוויוניות מחייבים כי כל החלטות המינהל המאפשרות הפשרת קרקע חקלאית תוך מתן פיצוי לחוכרים יבוטלו, והמהלכים שכבר החלו ייעצרו - כך כתבה הקשת הדמוקרטית המזרחית, המיוצגת על ידי ער"ד אביגדור פלדמן, לראש מינהל מקרקעי ישראל, אבי דרכסלר. המכתב נשלח למינהל בימים אלה בעקבות החלטת המינהל והיועץ המשפטי לממשלה אליקים רובינשטיין, להקפיא את הנוהל שאיפשר לחקלאים למכור ברווח כספי גדול את המגרשים שהוקצו להם לצורך הרחבות לטובת בנים ממשיכים.

במכתב כותב פלדמן כי החלטה זו - 737 - מהווה רק חוליה בשרשרת החלטות שקיבל המינהל מאז '92, שמעניקות לחקלאים הטבות מרחיקות לכת, בניגוד למדיניות ולהוראות קודמות שהיו בתוקף. פלדמן מבקש בנוסף שדרכסלר יעביר את מכתבו לחברי מועצת מקרקעי ישראל כדי שיפעלו לביטול החלטות אלו. פלדמן טוען כי המשך יישום ההחלטות נגוע בשיקולים ומטרות פסולות. המכתב מסתיים באזהרה שלפיה הקשת הדמוקרטית נחושה לפעול אף באמצעים משפטיים כדי להביא לביטול החלטות אלו. הכוונה היא ככל הנראה לעתירה לבג"ץ שבה כבר איימו בעבר ראשי התנועה.

חברי הקשת הדמוקרטית פועלים זה כמה שנים נגד מתן הפיצויים המופרזים לדעתם לחקלאים בשל הפשרות הקרקע. בין היתר הם טענו כי תושבי השכונות, בפריפריה ובמרכז, - מקופחים לעומת החקלאים. יש לציין כי מצבם של תושבי השכונות השתפר בשל קבלת חוק הדיור הציבורי ומבצע המכירות הממשלתי.

התקבל ע"י אריק ארנברג

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

שכונה קהילתית

אריק טועה ומטעה כאשר הוא כותב ש"האספה נתנה אור ירוק רק לבדיקת הנושא". אני יודע שאריק אינו פועל מרוע לב, אבל לרובנו זיכרון סלקטיבי, ואפילו בעל טור ותיק ומכובד כמו "בינינו לבין עצמנו", סובל מאותה חולשה. כך למשל הוא שואל: מי קבע 138 יחידות? מי קבע ששם בתל רומן תקום שכונה? אבל מה לעשות, ב-6/12/98 האספה של כפר הנשיא החליטה בקלפי ברוב של 70% על "אישור הרחבת היישוב על-ידי בניית שכונה צמודה של 140 דירות-2 שטחים: תל רומן ופארק אבן התותח". "בהמשך נאמר ש"משמעות האישור בשלב זה היא אישור עקרוני, אישור השטחים המוצעים והכנת תוכנית מתאר, שתכלול הצעות לגבי סדרי העדיפויות של תהליך ההרחבה".

בהסתמך על החלטה זו, פעלנו במרץ ובחרנו בהצעות של 2 יזמים לאחר בדיקת הצעותיהם של 7 יזמים דברים עם אחד היזמים, ההנהלה הכלכלית את היזם עם גמר הכנת מניסיונו בהקמתן ושיווקן של שכונות כאלה.

לצערנו, התברר שהשטח המיועד ליד הפארק ואבן התותח אינו שטח מרעה רגיל בשימוש כפר הנשיא, אלא "משור"ע", כלומר, קרקע שאינה בבעלות הבלעדית של מינהל מקרקעי ישראל, אלא בבעלות משותפת למינהל ולמספר משפחות מטובא ללא חלוקה לחקות. אי לכך, כל ההעברה של הבעלות או זכויות השימוש אפשרית אך ורק באישורם של כל הבעלים. בשלב זה היה עלינו לוותר על חלקה זו ולתכנן את השכונה כולה בתל רומן - אבוקדו (בהמשך ננסה להגיע לסיכום על השטח ה"משור"ע", המתאים מאוד לפיתוח הפארק או פיתוח אחר בגלל הנוף האדיר הנשקף ממנו).

בהסדר הקיבוצים נקבע, שכל הקרקעות שלנו משועבדות לבנקים כנגד פריסת ההלוואות ל-17 שנה ומחיקה של כ-80% מהחובות שהיו. הבנקים יהיו מוכנים לשחרר את השעבודים, ויש להניח שידרשו כפיצוי חלק מהכנסות השכונה. טרם ברור איזה חלק עלינו למסור לבנקים, אך כל סכום שיקבלו הינו על חשבון החוב. כך יקטן החוב באופן משמעותי, ובהתאם יקטן ההחזר השנתי שלנו לבנקים ונוכל להקדיש יותר מקורות הן לפנסיה והן למטרות אחרות לפי ההחלטות העתידיות של מועצת החברים (בהתאם להחלטת האסיפה מה-12/6/98 הקובעת כי "ייעוד ההכנסה מהרחבת היישוב יובא לדיון חוזר במועצה").

הוראת אגף של מינהל מקרקעי ישראל מקשה כרגע על הקמת שכונות לפי המתכונת הרצויה לנו. יש סברה שההוראה תבוטל בעוד מועד, אחרת נשנה במשהו את סגנון ההתקשרות עם היזם.

שכונה קהילתית 2

בנוסף לפן החוקתי - החלטות האסיפה, ולפן הכלכלי - הסכם טוב עם היזם, יש צורך קרבה ואיזו מערכת יחסים השכנים החדשים הזו מהווה בעיני חברי כפר למכירת זכויות קרקע לשם לחוסן כלכלי, או עד כמה כתוספת דמוגרפית ליישוב השכונה יכולה לשמש לשתי המטרות כאחת ואינני רואה סתירה ביניהן. על מנת לעזור לחברים לגבש עמדה בנושאים אלה, הוזמנו מספר מרצים בעלי ניסיון אשר יעמידו בפנינו את האופציות השונות. רפי עשת היה הראשון מביניהם.

שכונה קהילתית 3

אפשר לשאול מדוע ניתנה למושבים ולקיבוצים הזכות למכור זכויות על הקרקע למשתכנים, שהרי הקרקע אינה בבעלות היישובים אלא בבעלות המדינה? הסיבות שהניעו את המינהל לפתוח אופציה זו לפני כחמש שנים הינן כבדות משקל.

1. הרחבת יישוב קיים מאפשרת בניית מגורים נוספים, הנשענים על התשתיות הקיימות של מערכת כבישים, חשמל, מים וביוב וחוסכת בהקמת תשתיות

חדשות. במקרה של כפר הנשיא, התשתיות הבסיסיות המשרתות 170 משפחות של היישוב הקיים, יוכלו לשרת עוד 140 משפחות נוספות והחסכון למדינה גדול מאוד.

2. רצון לעזור למושבים לספק דיור לדור ההמשך.

3. מתן תשובה לעליה הפתאומית מחבר העמים, על-ידי הפשרת קרקע חקלאית למגורים. רוב הקרקע החקלאית נמצאת בידי המושבים והקיבוצים. הבעלות על הקרקע - של המדינה, אך הזכות לשימוש בקרקע - שייכת ליישובים, ולא בקלות ניתן לקחת זכות זו בחזרה.

במקביל, חל גידול משמעותי בשאיפה של חלק מהאוכלוסייה העירונית לעזוב את הכרך הסואן, ולעבור לבית צמוד קרקע באזור נקי וירוק. מה שחברי הקיבוצים רואים כמובן מאליו, מהווה - לגבי חלק גדול מהאוכלוסייה הישראלית - חלום חיים.

53

מהי האימרה המסתתרת בחידה?

רבובים

תכנית תרבות

תוכנית תרבות - מפגשים מהסוג הרביעי

בקניון נחמיה בקרית שמונה, מתקיימים ארועים בימי רביעי במשך החופש הגדול.

להלן התוכנית:

7/7 בשעה 18:00

תאטרון בובות "בס בוס" + הפעלה לגילאים 3-12.

28/7 בשעה 18:00

אלף לילה וצבע - מספר סיפורים + מיצג אורות וצבעים - מופע מהמם לכל

המשפחה (חוויתי ומומלץ).

2/8 בשעה 18:00

להקה אפריקאית - מופע של מוסיקה אפריקאית + תופים וכלי נגינה

שיעמדו לרשות הקהל להתנסות בנגינה, אווירת קרנבל אפריקאי לכל

המשפחה.

11/8 בשעה 18:00

"היה היה" - מופע סיפורים שמגיעים ישר ללב, לכל המשפחה.

18/8 בשעה 18:00

מופע קסמים - קוסם במופע משעשע לכל המשפחה.

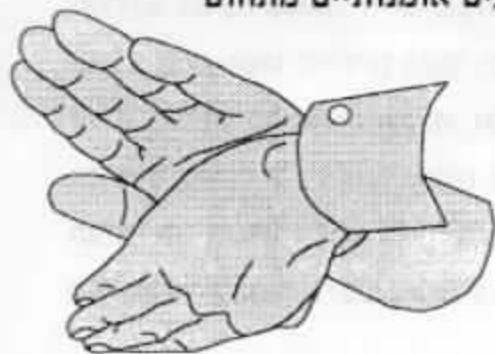
יתקיימו אירועים נוספים בימים אחרים בשבוע ועל כך יבואו הודעות בנפרד.

בשאלות נוספות, ניתן להתקשר לנורית כהן - 053-205501.

כמו כן, ילדים צעירים עם כשרונות שיכולים ומעוניינים להופיע בקטעים אומנותיים מתחום

המוסיקה, משחק, ריקוד וכד', מוזמנים להתקשר.

פינת הטיפים

מתוך "זמנים מודרניים" של "ידיעות אחרונות"

1. **כלים שלובים:** מערבבים מעט חומץ עם מים ומוסיפים לסבון הכלים, והכלים יוצאים

מבריקים.

2. **עיניים שלי:** להרגעת עיניים נפוחות - מקררים שתי כפיות ומניחים אותן על העיניים, כשהן

עצומות, למשך כמה דקות.

3. **הפוך:** כשאתם רוצים לפקוק בקבוק לא גמור, פשוט היפכו את פקק השעם והוא יכנס בקלות.

4. **שימו שמן:** כדי לחסוך את השמן בעת טיגון חביתה, הניחו על המחבת נייר פרגמנט (נייר

אפייה). הנייר מונע את הידבקות החביתה למחבת וחוסך שמן.

אנגה מספרת: (המשך)

אחרי שקיבלתי תגובות נלהבות ל"מעשיות" שסיפרתי לפני שבוע, אנסה להמשיך. דיברנו על כביסה - כמובן שלא היתה מכונת ייבוש, וליד המכבסה נמתחו חבלים, שורות שורות, שני אטבים לכל בגד. בקיץ זה פתרון לא רע, למרות שדרש הרבה ידיים עובדות, אבל בחורף - אל תשאלו. לפי מה שזכור לי, תמיד התחילו הממטרים בדיוק אחרי שגמרנו לתלות את כל הכביסה. (פרנק - האם לא היו אז שנות בצורת?)

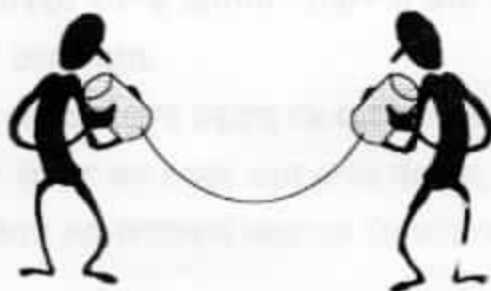
גודלו של חדר האוכל דאז מוכר לכל אחד, הודות לרצפה שעדיין מונחת במקום. כדי לקרוא לחברים לארוחות, היו עובדי המטבח מצלצלים ב"גונג" (עשוי מחלקי פגז שנפל במנסורה נדמה לי). בקיץ הכל הלך חלק - לא בהגשה עצמית, כמובן, אלא מנות מחולקות מעגלה שנדחפה על ידי אחת העובדות, כשהתוספות (מרק, דייסות) עמדו על השולחן.

כאמור, בקיץ היה זה פתרון לא רע, אך מה עושים כשכולם באים במגפיים מלאי בוץ (לא היו מדרכות בכל מקום - זוכרים?). גם לבעיה זו נמצאה עצה - פיזרנו על הרצפה נסורת מהנגריה. וכמובן היה עלינו "למלא שולחנות", ולפעמים קרה שחבר הציץ פנימה... ויצא שוב החוצה כדי לחכות לחברה יותר טובה. לילדים היה אסור להכנס לחדר האוכל - הם אכלו "ארוחת ערב" בבית הילדים בשעה 16:00! היינו מטורפים, אין ספק.

כידוע לכם, ישנו הילדים בבתי הילדים - גם התינוקות. אבל שם היתה שומרת לילה קבועה, שהיה עליה לרשום כל תינוק שבכה, ולתת לו מים אם יש צורך. זכור לי עד היום שבוקר אחד הגעתי וקראתי בחוברת: "אפילו ציונה לא בכתה..." אם היו לשומרת יחסים טובים עם השומרים, הם הביאו לה צלחת צ'יפס בערך בשעה 02:00 בלילה. (כשבעלי - לו, היה בשמירה, היה מביא גם לי - איך אפשר לאכול צ'יפס באמצע הלילה?)

מספיק להפעם. בפעם הבאה (אולי) אספר לכם מה מצאנו כשחזרנו משליחות של שנתיים באנגליה.

אנגה

סיפור ללא כותרת

פעם אחת היה מלך והוא גר בארמון גדול, וסביבו גינות יפות, שדות תבואה, מטעים, פרדסים וכרמים.

המלך היה מלך טוב והוא דאג לאנשי חצרו. כל העובדים שעבדו בשדות, במטעים, בפרדסים ובכרמים, היו באים לאכול את ארוחת הבוקר וארוחת הצהריים שלהם בסככה גדולה שעל ידה המלך בנה מטבח והוא שכר טבחים מיוחדים כדי להכין אוכל לכל עובדי חצרו. במטבח עבדו שני אחים. המבוגר מהם היה איש רציני וחרוץ, ומהרגע שנכנס למטבח בבוקר - באור הראשון - עבד קשה, ובקושי הרשה לעצמו רגע לשתות כוס מים, כי הוא ידע שכאשר יגמור את מכסת עבודתו, הוא יוכל ללכת הביתה לסעוד את אמו הזקנה. האח השני היה חברה'מן. בבוקר עם הגיעו לעבודה - לא תמיד באור הראשון - היה מסתובב במטבח ובסככה כדי לשאול לשלומם של מי שהיה נוכח באותה עת ולשמוע את הרכילות האחרונה של החצר. לאחר מכן הוא החל לעבוד. במשך היום, בכל שעה היו מוצאים אותו סוטה ממסלול עבודתו כדי לאכול ולדבר עם העובדים השונים כאשר הם באו לאכול. שני האחים הספיקו את עבודתם כל יום על הצד הטוב - המבוגר בשעות מעטות והצעיר בתוספת של כמה שעות. יום עצוב אחד, המלך נהרג בעודו רוכב על סוסו, ויורשו - בנו - נעשה למלך.

יום אחד המלך החדש החליט שעליו להכיר את כל עובדי השדות והחצר שלו. הוא טייל בשדות, בפרדסים, במטעים ובכרמים וגם בסככה ובמטבח, אבל עד שהוא הגיע למטבח, היה מאוחר מאוד והאח המבוגר כבר סיים את עבודתו והלך הביתה כדי לסעוד את אימו. האח הצעיר - החברה'מן - עדיין היה במטבח, מדבר וצוחק עם כל אחד וטרם סיים את מכסת עבודתו לאותו יום. המלך החדש חיבב את האח הצעיר אך את אחיו המבוגר הוא לא הצליח להכיר ולא החשיב אותו כעובד חצרו. וכך האח המבוגר והמסור איבד את עבודתו. ומה אנו למדים מסיפור זה?

לא הרבה.

בת-שבע

ערב חברתי

ערב חברתי בנוסח קרויקי לכל החברה (מכיתה י') יתקיים ביום שישי 9.7.99
לכל אותם אנשים שתמיד רצו לשיר בציבור וקצת חששו... זאת ההזדמנות!!

אז מיצאו שמרטפים

הביאו חברים

ובואו לשיר ולשתות (הפאב יהיה פתוח) ולהנות.

מינות הסיפור לילד ולמשפחתו

מתוך: "סיפורים שמצחיקים אותי"

הרשלה נושך לעצמו באף:

הרשלה היה שובב גדול.

יום אחד טיפס על עץ ונפל ממנו. חזר הביתה ואפו נפוח ושרוט.

"מה קרה לך, הרשלה?" נבהלה אימו, "מי שרט אותך באף?"

"האף שלי נשרט מנשיכה!" אמר הרשלה.

"מי נשך אותך, הרשלה?" שאלה אימו בדאגה.

"אף לא אחד!" ענה הרשלה, "אני נשכתי את עצמי באף..."

"אתה?" התפלאה אימו, "ואיך הצלחת להגיע עם הפה שלך עד האף?"

"אה, פשוט מאוד!" אמר הרשלה, "עליתי על כיסא..."

שבתשבע

מתוך "ניקוי ראש ענק"

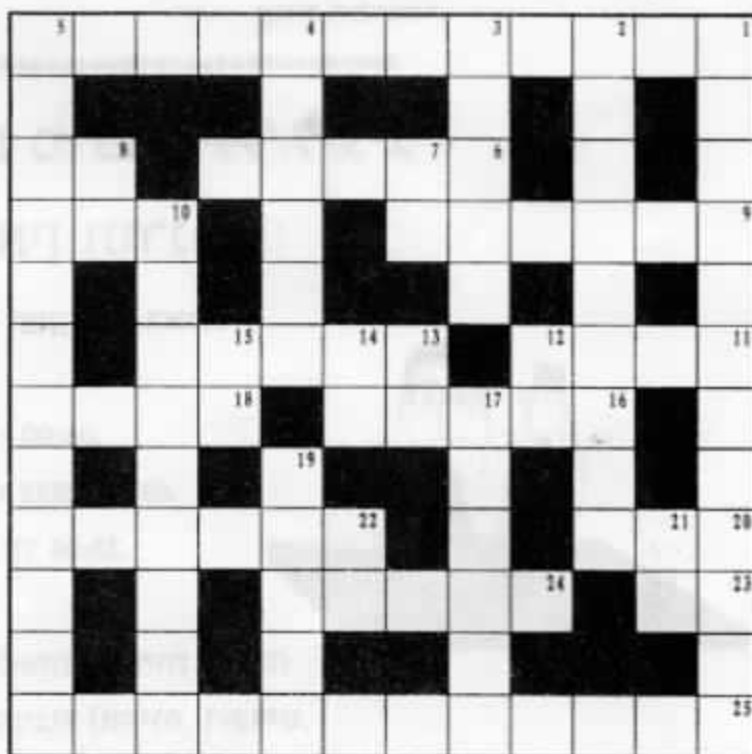
★★ רגע חושבים

תשבץ הזמור

מאת: ריבה אלברט ועמנוס ארליך

50

בתשבץ שלפניכם עליכם להשלים בכל הגדרה את החסר ולשבץ אותה. ההגדרות לקוחות משירים עבריים וחזיקים וידועים.

אופקי

1. "כל הגברים כולם ... זאב" (5,2,5)
2. "הפתיל שהוא אלסטי ... מתכופף" (5)
3. "לו אהי קט גדי ב..." (2)
4. "כבר ... הערבים, רוח נושבת בעבים" (6)
5. "יש דבר אורב ב..." (3)
6. "וסן הכותרת תלשה..." (4)
7. "... חזי וקיים" (3-2)
8. "אני, דודך ... בזאת כי לא אבקש את ידך" (5)
9. "אתה ... לעולם הרחב" (4)
10. "... : לאן, ילדה? ענית: להרים" (3)
11. "תה ואורז..." (4,2)
12. "נצנוץ של מז שיש בו..." (2)
13. "ו... לשניהם ילדים, ברביונים ששה או שבעה" (5)
14. "אנפה ... כנפיים, והשמש תזרח לתוכן" (4,4,4)

אנכי

1. "עם ... חי" (5,2,5)
2. "אם המים אזלו במקלחת, והתה ... פליט" (2,3,2,2)
3. "ואן אני הולך ... אני בא" (5)
4. "... יבשה, שמש כמו ביצה קשה" (3,3)
5. "... כל נוקד עלז, הו" (3,3,2,4)
6. "על אדמה ובית ..." (2)
7. "... הציפורים בעיר הקימו מקהלה" (2)
8. "... ישובנו בצוותא ליד מדורה בחצר" (6,3)
9. "נומה מלך, בא ח..." (2)
10. "כל עוד ... הנשמה" (2)
11. "... אחד ברוח שאינו ככה" (2)
12. "והיא נתנה לו ..." (2)
13. "ורגלינו עד אז לא תלאינה לרדוף בעקבי ..." (6)
14. "העצב אין לו סוף, לאושר ..." (3,2)
15. "... אולי תפסיק עם העולם לריב" (2)
16. "הושט לי ..." (2)

לב-ריאות

הן אוהבות לחות, הן מציקות, הן לא אסתטיות, הן מדבקות וקשה להפטר מהן:

ה פ ט ר י ו ת

הן פוגעות בעור ובצפורני הידיים והרגליים של למעלה מ-40% מהאוכלוסיה.

הגורמים לפטרת לא ברורים, אך ידוע כי הן מדבקות מאדם לאדם ולכן:

* השתמשו רק במגבות אישיות (גם בבית).

* עדיף לנעול נעל פתוחה או סנדלים.

* עדיפים גרבי כותנה.

* במקלחת ציבורית - נעלו כפכפים משלכם!

* יבשו היטב את כפות הרגליים לאחר הרחצה - גם בין האצבעות.

* המנעו משימוש בגרביים של אחרים (בעת מדידת נעל חדשה למשל).

* השתמשו בתכשירים קוטלי פטריות.

ושנחיה כולנו בריאים.

צוות המרפאה

תורנות מרפאה-2-3/7/99

אין תורנות!

במקרים דחופים בלבד יש לפנות לאחד המקומות האלו:

1. מוקד החרום בחצור - 052-412081.

עובדים מיום ר' ב-18:00 עד יום א' ב - 06:00.

2. מוקד החרום בטובא - 050-556675 או 052-712522.

עובדים בימים ר' + שבת - מ - 19:00 עד 23:00.

3. לנסוע למיון צפת / פוריה.

במקרים דחופים במיוחד יש להתקשר לאחת האחיות הביתה

או לכל איש צוות רפואי אחר הנמצא בקיבוץ (אחיות, רופאים,

נהגי אמבולנס, חובשים).

שבת שלום

2/7/99

This week's Crumbs from the Table were collected by Yaeli Ziv. She begins by wishing everyone a happy kibbutz birthday - Kfar Hanasi celebrates its last birthday of the century on July 2nd. She wishes us many more years of life together in a spirit of mutual consideration and respect between people of all ages; and greener lawns next year!

This month is the Month of the Fox according to the Indonesian calendar. So what? Well, it seems to be the month of the fox here, too. Last Sunday the children in Gan Rimon saw a fox carrying off its prey near the parking lot shelter. Paul Bilgory was informed, and immediately got ready to put down some poisoned bait, but at the last moment, the Regional Council put a stop to this, citing wild-life protection laws. Paul reckons that there are at least two foxes around, and hopes to get a permit to dispose of them soon. (They are rabies carriers).

MEANWHILE ... back at the Agam ranch, Dana woke up one night, hearing some noise. "It's not a baby," she said to herself, "nor a catit sounds like a chicken!" Out ran our heroine, unafraid, with a broom in her hand, and there was a fox, trying to get at her chickens. One chicken lost some feathers, but no other harm was done. The fox skulked a little distance away, glaring in frustration out of his foxy eyes. Udi wonders if this could be the same fox whose release into the wild from the Children's Farm was reported a few months ago, because he seems to have no fear of humans. Ever resourceful, Udi has invented a device which will set off a transistor radio in the house if a fox gets into the cage. (What if it likes music?)

Regular walkers on the perimeter road report seeing a family of foxes among the rocks below the top road, but the hyraxes which were once a feature of the area have not been seen for some time.

You're invited to go and see the ancient synagogue being constructed in the park by Eric L. and Tommy, a project Tommy has dreamed of for years. This week they were assisted by a group of B&B visitors from San Francisco. Of course, it isn't really ancient, it's a model, on a scale of 1:4, based on the plan of several ancient synagogues in the area, made of Itong blocks (lightweight cement insulating blocks), which were not available in Byzantine times. We say goodbye this week to Shoni Wallach, who is flying to Australia next week for an open-ended visit. Shoni, a warm thank-you for the wonderful work you've done in the children's farm and the park. We wish you a good and fulfilling trip, and look forward to your return.

News of the younger generation: Ofira Wolfen is on demobilization leave ("Only yesterday I was changing her nappies," says a phantom voice). In the immediate future, Ofira will accompany a youth group from the USA as paramedic, together with their counsellors - brothers Elisha and Yochai. In October, we'll be seeing her here on the kibbutz.

Talit Devolt's job with Israil came to an end when the company decided to close its branch at Machanayim airfield. So for the next two months, until she begins studying, she'll be working with the younger high-school children. Talit would like to take this opportunity to thank everyone who helped find her good old rattletrap bike - and ask for volunteers to fix the puncture.

Also shouldering the burden of work that comes with the school holidays are Ari Steiner, Inbal Pearson, Shachar Katz, Ma'yan and Einat Palma - a champion team. Happy holidays, everyone!

Riva received a letter from the far Antipodes (New Zealand) with a leaflet advertising a herb nursery. A photo of the staff features Mordechai Ben-Natan in person. We do get around! The last of the GAP volunteers from England have left us, some say, never to return, because they cost us too much. Itzik's response to this: "They're good people, they work well, and you can rely on them." GAP's response: No comment. (Because they've left.) Iris Wolfen has been elected to run the dept. of pre-school care. Irit Gershman will show her the ropes until the end of the month, and then go on to pastures new. Thanks for 4 years of hard and devoted work, Irit, the results speak for themselves. And to Iris - we know you'll do a good job.

Renee Cohen has contributed a large ceramic wall hanging to Bet Yonatan. This is a creation she has been working on for months, as she tells us, because of the bonds forged while her mother was in care there. Rachel reports that it is a magnificent piece of work, much appreciated by the residents, who enjoy seeing around them the work of our artists, whom they know personally. Thank you, Renee, from the residents' families and the residents.

This evening (Friday, if you're reading this at the appointed time), or tomorrow (if you cheated and sneaked your reading in on Thurs. evening) - anyway, Friday evening, the Bar-Mitzvah children will present the show they have been working on nearly all year. It's called 'Cinderella - the Real Story', and it's at 9 p.m. in the Dado auditorium. Best wishes to Meital Wallach, Dor Ma'ayan, Amit Hyatt, Dana Elayev, Shachar Gedalison, Keren Gedalison, and Mirit Mizrahi. The two boys, Dor and Amit, will have their Aliya on Saturday morning at 9 a.m.

Next Friday - July 10th - there will be a karaoke evening at the pub. In case you didn't know, it's a way for aspiring, but perhaps not very highly trained, singers to perform in public. You play your favourite tape or disc, and mime or sing along with it. Start practising now!

MAZAL TOV

Birthdays

July 4th Ruth Rachmani
Gal Ginat
Alon Bouskila
July 5th Myron Schwarz
Jackie Amar
Vered Kolkar
Efrat Eden
Oren Kolman
Shaked Kolman (Rachmani family)
Tom Ma'ayan
Yali Cina
July 6th Mrs. Ann Bilgory
Ofri Wagner
Mika Hermetz
Noga Zolti
July 7th Avner Waller (M. Cohen family)
Adi Levine
Yarden Frank
Dafna Shayngezich
July 8th Yotam Amit
Or-Yehuda Eitam (Ehrenburg family)
Mika Waller (M. Cohen family)
Alon Eder
Daniel Cohen (M. Cohen family)
July 9th Marie (Sherak) Orion
Osnat (Marcuson) Agmon
Alon Primost
Dana Ben-Haim
Kili Noy
Olga Elayev
July 10th Yehuda Eder
Shaked Frank

Anniversaries

Charlotta & Sasson Marcuson
Miriam & Amnon Hameiri
Jean & Willie Pincus
Riki & Yaron Cina
Chris & Shmuel Epstein
Inbal (Amar) & Boaz Angelovitz
Vita & Reuven Menjigursky
Tirza & Ofir Shuval
Yehudit & Kenny Whitham
Dorit & Micky Hyatt
Michal & Ya'akov Dadosh

IN MEMORIAM

20th Tammuz, 1984 Lou Segal
23rd Tammuz, 1973 Arye Bach
24th Tammuz, 1980 Kurt Grunberg